

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 260/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť P. spoločnosť s r. o., M., zastúpenou advokátom JUDr. R. S., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 17 Er/1192/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. spoločnosť s r. o. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. januára 2013 doručená sťažnosť spoločnosti P. spoločnosť s r. o., M. (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného súdu Košice – okolie (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 17 Er/1192/2011 z 20. novembra 2012.

Z podania a jeho príloh vyplynulo, že sťažovateľka bola účastníkom exekučného konania, ktoré sa proti nej viedlo na Exekútorskom úrade Mgr. M. Z., M., pod sp. zn. EX 403/11. Keďže sťažovateľka uhradila oprávnenému istinu dlhu aj s príslušenstvom vrátane trov konania, ktoré mu vznikli, podal oprávnený 20. augusta 2012 návrh na zastavenie exekúcie. Pred rozhodnutím o podanom návrhu boli 21. septembra 2012 okresnému súdu doručené námietky povinného proti trovám exekúcie, v ktorých namietal nesprávnosť výpočtu odmeny súdnej exekútorke. Okresný súd uznesením č. k. 17 Er/1192/2011-40 z 20. novembra 2012 zastavil exekúciu v rozsahu vymáhanej istiny pohľadávky spolu s príslušenstvom. Okresný súd v rozhodnutí konštatoval, že námietky proti trovám exekúcie boli podané po zákonnej lehote. Keďže trovy exekúcie zostali neuhradené, súd zastavil exekúciu iba v rozsahu vymáhanej pohľadávky oprávneného a neuhradené trovy exekúcie zostali naďalej predmetom exekúcie.

Sťažovateľka sa domnieva, že okresný súd mal predmetným uznesením rozhodnúť aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. V sťažnosti k tomu uvádza:

«Sťažovateľ má za to, že uznesenie Okresného súdu Košice - Okolie, ktorým rozhodol o zastavení exekúcie v rozsahu vymáhanej istiny pohľadávky oprávneného spolu s príslušenstvom je nesprávne a nespravodlivé a týmto uznesením bolo zasiahnuté do jeho základných práv, ktoré sú garantované Ústavou Slovenskej republiky. Nakoľko proti tomuto uzneseniu nie je podľa § 58 ods. 4 Exekučného poriadku prípustné odvolanie, pretože zastavenie exekúcie navrhol ten, kto jej vykonanie navrhol (§ 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku). Podľa § 58 ods. 5 Exekučného poriadku je odvolanie prípustné proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku, tj. ak z dôvodov tam uvedených súd rozhodne o zastavení konania. Vzhľadom k tomu, že v tomto prípade súd nerozhodol o náhrade trov konania sťažovateľ nemôže podať odvolanie, a jedinou možnosťou sťažovateľa ako sa domáhať ochrany svojich práv je ústavná sťažnosť.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Pod pojmom rozhodne sa rozumie, že sa s uvedenou skutočnosťou súd vysporiada vo výroku rozhodnutia, a nie len v jeho odôvodnení.

Okresný súd Košice - Okolie správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „... v súlade s citovaným zákonným ustanovením súd exekúciu na návrh oprávneného zastavil, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, nakoľko oprávnený má výlučné dispozičné právo k predmetu konania a súd v takomto prípade musí exekúciu vždy zastaviť.“ Ak má oprávnený spoločnosť CH. a. s., so sídlom B., má výlučné dispozičné právo k predmetu konania a podľa názoru súdu musí v takomto prípade súd exekúciu zastaviť, tak je veľmi zarážajúce prečo tak neučinil, a ponechal v platnosti časť exekúcie týkajúcu sa neuhradených trov exekúcie, a tým nerešpektoval výlučné dispozičné právo oprávneného - spoločnosti CH. a. s., so sídlom B.

Podľa nášho názor Okresný súd Košice – Okolie mal v tomto prípade zastaviť exekúciu, a v súlade s ustanovením § 200 ods. 2 Exekučného poriadku rozhodnúť o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

V uvedenej veci bola medzi oprávneným – Ch. a. s. a Sťažovateľom uzatvorená dohoda o postupnom splácaní sumy vo výške 57 722,30 Eur, z ktorej časť vo výške 25 030,05 Eur, mala byť splatená spoločnosťou A. s. r. o. podľa dohody uvedenej v „Dohode o splátkach a súhlas o doblokovani účtov“ zo dňa 31. 8. 2011 prostredníctvom exekútorského úradu Mgr. M. Z. a druhá časť v splátkach tak, ako je uvedené v dohode, v celkovej výške 32 692,25 EUR.

Sťažovateľ, na základe dohody o postupnom splatení pohľadávky zo dňa 23. 9. 2011 splatil sumu vo výške 57 722,30 Eur tj. istinu. V zmysle uvedenej dohody sa oprávnený, v prípade ak dôjde k uhradeniu istiny zaviazal, že nebude vymáhať úroky z omeškania tak ako boli vyčíslené v exekučnom konaní sp. zn. Ex 403/2011. Uvedená dohoda bola zaslaná na e-mailové adresu exekútorského úradu dňa 23. 9. 2011. Na základe uvedenej dohody a jej priebežného plnenia boli odblokované bankové účty povinného, a tým došlo podľa § 56 ods. 9 Exekučného poriadku k odkladu exekúcie.

Vypočítaná odmena exekútora nezohľadňuje túto dohodu medzi oprávneným a Sťažovateľom o postupnom splatení pohľadávky zo dňa 23. 9. 2011, na základe ktorého došlo k odpusteniu úrokov z omeškania a uhradeniu sumy vo výške 25 030,05 Eur (A., spol. s r. o.). O odpustení úrokov z omeškania bol Exekútorský úrad Mgr. M. Z. výslovne oboznámený 12. 7. 2012, ako aj následne listom právneho zástupcu Sťažovateľa zo dňa 24. 8. 2012, v ktorom je táto skutočnosť uvedená.

Ďalej sa nám javí neprípustné, aby si exekútorový úrad účtoval odmenu dvakrát z tej istej sumy. Uvedené sa týka vymáhania sumy vo výške 25 030,05 Eur, ktorú na základe exekučného konania Ex 755/2011-25 exekútorový úrad vymohol pre Sťažovateľa od spoločnosti A., spol. s r. o., ktorá bola následne podľa dohody s oprávneným, prostredníctvom exekútorského úradu použitá na splatenie pohľadávky Sťažovateľa oprávnenému – Ch. s. r. o.. V tejto súvislosti dávam do pozornosti Dohodu o splátkach a súhlas s odblokovaním účtov podpísanú medzi Sťažovateľom a A., spol. s r. o., na základe ktorej bola uhradená suma vo výške 25 030,05 Eur. V spomínanom exekučnom konaní (Ex 755/2011-25) bola exekútorským úradom uplatnená odmena vo výške 5011,-- Eur + DPH, ktorá bola uhradená spoločnosťou A., spol. s r. o..

Na základe uvedeného mal Exekútorový úrad Mgr. M. Z. upraviť základ pre výpočet svojej odmeny, a vypočítať odmenu len zo sumy po odpočítaní úrokov z omeškania a po dopočítaní sumy vo výške 25 030,05 Eur (Vymoženú v exekučnom konaní Ex 755/2011 Sťažovateľa od povinného – A., spol. s r. o.).

Podľa § 4 ods. 1 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov je základom na určenie odmeny súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie výška vymoženej pohľadávky. V tomto prípade výška vymoženej pohľadávky v exekučnom konaní predstavuje sumu vo výške 39 674,02 Eur. Na základe uvedeného suma odmeny exekútora, v zmysle príslušných právnych predpisov, by mala predstavovať 7934,80 Eur bez DPH, a s DPH 9521,76 EUR, a nie 20832,60 EUR (s DPH) ako vypočítala exekútorka.

Uvedené skutočnosti nevzal Okresný súd Košice - Okolie pri svojom rozhodovaní do úvahy, a odmietol uvedené s poukázaním, že Sťažovateľ mal podať námietky voči trovám exekúcie v zákonnej trojdňovej lehote podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku. Sťažovateľ nepodal námietky voči trovám exekúcie, ale vyjadrenie aby poukázal na uvedené nezrovnalosti pri výpočte odmeny súdnej exekútorke.»

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a po prerokovaní veci rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky bolo uznesením Okresného súdu Košice - Okolie, sp. zn. 17 Er/1192/2011 zo dňa 20. 11. 2012 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu Košice - Okolie, sp. zn. 17 Er/1192/2011 zo dňa 20. 11. 2012 a vracia mu vec na ďalšie konanie.

Okresný súd Košice I je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy tohto konania vo výške 323,50 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa § 200 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podstatou námietok sťažovateľky boli jej tvrdenia, že okresný súd rozhodol v rozpore s § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, keď vo výroku rozhodnutia o zastavení konania nerozhodol aj o trovách exekučného konania, čím porušil právo sťažovateľky na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 166 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 167 ods. 2 OSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z obsahu podanej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka v posudzovanom prípade nenavrhol doplnenie napadnutého uznesenia v zmysle § 166 ods. 1 OSP a rovnako nenavrhol vydanie uznesenia, ktorým by okresný súd samostatne rozhodol o trovách jej konania podľa § 167 ods. 1 OSP. Ak sťažovateľka tvrdí, že okresný súd nerozhodol o trovách exekučného konania, mala možnosť postupovať podľa prvej vety § 166 ods. 1 OSP. Postup podľa citovaného zákonného ustanovenia možno považovať za právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľke na ochranu jej základných práv účinne poskytoval a na použitie ktorého bola oprávnená podľa osobitných predpisov. Primeranú aplikáciu

ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v exekučnom konaní umožňuje § 251 ods. 4 OSP, podľa ktorého na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia jeho predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak.

Nevyužitie tejto možnosti nemožno nahrádzať sťažnosťou podanou ústavnému súdu, a preto je sťažnosť sťažovateľky vo vzťahu k tejto námietke neprípustná (m. m. IV. ÚS 398/09, IV. ÚS 85/2010, IV. ÚS 310/2011). V nadväznosti na uvedené ju ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z tohto dôvodu odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2013